

„Прича о Наталији“ – Весна Алексић

Беба Наталија

Мени се ова књига много допала. Ликови су дечак и његова сестра Наталија.

Тај дечак је љубоморан на своју сестру коју је назвао Таталија. Чинило му се да су сви почели да брину само о Наталији, а да су на њега скоро заборавили. Био је тужан када је мама отишла у породилиште. Толико се наљутио да је престао да говори. Почео је да мрмља на јапанском. Дадиља Цеца је једина умела да га орасположи. Она му је била најбоља другарица. Умела је добро да прича бајке. Када је беба дошла из породилишта смишљао је разне пакости како да је се отараси. Све се променило нагоре када је Наталији добила жуту боју коже и када је морала са мамом у болницу. Одједном му је постало жао што је Наталија болесна. Гледао је свог забринутог тату. Помислио је за себе да је крив што је Наталија добила жутицу. Пожелео је само да се Наталија и мама врате из болнице. Тата га је смирио и утешио рекавши да је Наталији боље. Обећао му је да ће њих двојица заједно ићи у болницу по маму и Наталију.

Волео бих да ова прича има наставак.

Јован Поповић, 2/1
О.ш. „Павле Поповић“, Вранић